➜ Er zit bijna een suïcidaal trekje in, ik vind het een mooie titel en een mooi werk.

Uw mensbeeld is behoorlijk pessimistisch.

Borremans: I'm afraid so. Met de meeste mensen kun je beter niets te maken hebben, zei Gerard Reve al. We zitten zeer contradictorisch in elkaar. We zijn geprogrammeerd om egocentrisch te zijn. Maar dat is ook weerzinwekkend, en we weten dat. We willen eigenlijk niet egocentrisch zijn. Elkeen van ons zit met dat conflict. En dat uit zich in alles. In politiek, in filosofie, in gedrag, in cultuur. Dat is een onmogelijk huwelijk, het zit in ons. Heel vreemd.

Wat moeten we ermee?

Borremans: Niets, want het is altijd hetzelfde. De mensen bewegen en worden voortbewogen in een tredmolen, in iets wat niet stopt en daardoor ook geen zin heeft. Misschien. Ik weet het eigenlijk niet. Ik ben maar een eenvoudige jongen, ik maak schilderijtjes en probeer op die manier met de dingen om te gaan. Dat helpt wel voorlopig. Je moet daar zeer bescheiden in zijn. Begrijp me niet verkeerd: ik ben zeer ambitieus. Ik vind mezelf de meest interessante schilder ter wereld op dit moment. Dat klinkt helemaal niet bescheiden, maar ik ben er wel van overtuigd want anders zou ik het ook niet doen. Als ik een ander de meest interessante schilder ter wereld zou vinden, dan zou ik wat ik zelf doe veel meer in twijfel trekken.

U kreeg de Prijs Beeldende Kunst 2012 van de Vlaamse Gemeenschap. Bent daar trots op?

Borremans: Toch wel. Ik had hem niet zien aankomen en ik voel mij aangemoedigd. Het is toch een beetje de Gouden Schoen van de kunst, hoop ik. Rijk zal ik er niet van worden, en ik had al even graag een beker gehad. Een wisselbeker, met de namen van de winnaars van de prijs erin gegrift.

Wat nu?

Borremans: Mijn nieuwe werk zal ergens met religie te maken hebben. Ik voel het komen. Er zullen verwijzingen in zitten naar het transcendente. Engelen. Het werk begint in een andere ruimte te komen. Het maakt mij nieuwsgierig. Ik wil werk maken dat iets etherisch heeft, maar ook iets fundamenteels. Tegelijkertijd. Ik denk dat het mij zal lukken. Ik zit in een proces van werken en weet best waar ik naartoe ga, maar kom onderweg heel andere landschappen tegen dan ik vermoed had. Ik ben zo dankbaar dat dit gebeurt. Dat is een reis die je maakt.

Raakt uw werk uit de claustrofobische sfeer?

Borremans: Het wordt lichter van toon, lichter van kleur, en er komt meer zuurstof in. Maar het is nog altijd ergens eng. Het blijft wrang. Ik zal zien.

Er zitten verfplekken op uw pak. Schildert u nog altijd in uw mooiste kostuums?

Borremans: Vlekken maken gebeurt weinig, ik ben gedisciplineerd, ik maak me niet vuil. Ik zal langs mijn tafel, mijn ezel of mijn palet gestreken hebben. Ik heb zo'n zes of zeven pakken met vlekken op. Mijn mooiste gebruik ik om in te schilderen. Ja, ik heb een pak van Branquinho, van Armani, Dries van Noten. Ik heb er nu eentje op maat laten maken bij Café Costume. Als een pak nieuw is, mag ik het echt niet vuilmaken. Hiermee *(wijst naar zijn pak)* kan ik al niet meer goed werken, omdat er al een vlek op is. Als er nog een vlek op komt, ja... Die spanning is er dan niet meer. In een nieuw pak kan ik veel geconcentreerder werken, dat is vreemd.

Uw figuren zitten tijdloos in het pak.

Borremans: Ja, je mag aan hun pakken niet zien uit welke tijd ze komen. Ik laat ze soms speciaal maken voor mijn modellen. Ik ben ondertussen ook een beetje een modeontwerper. Alles wat in een schilderij naar voren komt als incidenteel contemporain, is binnen twintig jaar gedateerd. Daar moet je mee opletten. Het moet universeel blijven. Daarom was ik zo blij dat mijn eerste tentoonstelling in Japan daar zo gesmaakt werd. Want die mensen hebben een heel andere cultuur. Een zeer mooie cultuur.

Er zit ook iets Japans in uw werk.

Borremans: Ja, in de eliminatie van veel dingen. Zij doen dat ook. Leuk land. Om het even wat je daar koopt, alles wordt zeer mooi verpakt. Stijlvol, zonder poeha. Altijd zeer minimaal, maar zeer mooi. Volgend jaar doe ik een tentoonstelling in het Hara-museum in Tokio, een klein museum in een voormalige villa in art-decostijl met Japanse invloeden. Dat is goed voor mijn werk omdat het kleine kamers zijn. Intiem. Ik ben nieuwsgierig.

'Flirten met onnozelheden, ik neem dat heel ernstig.'

Ging u ook geen film maken met een lama in de hoofdrol?

Borremans: Het is er nog niet van gekomen. Ik heb er wel een storyboard voor getekend. Het is een lama die in een Gents arbeidershuisje woont. Hij heeft een heel saai leven en hij wordt gevolgd door een documentairemaker die hem constant filmt. Het zou een echte lama moeten zijn die de rol speelt, een schaap zou dat niet kunnen. En een kameel kan niet in een Gents arbeidershuisje. Een lama heeft zoiets stugs, en heeft de fysionomie om dat personage uit te drukken, in dat huisje. Het is moeilijk, maar misschien doe ik het nog.

Franel

reeds meer
dan **40.000**
geregistreerde gebruikers!

GRATIS ONLINE FRANS NEDERLANDS LEREN

www.franel.eu

WTV néo notélé UMONS Université de Mons KU LEUVEN kulak Lille 3 Université LE FOREM VDAB
televic education BLCC LEUVEN Europese Unie: Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling Interreg doet grenzen vervagen West-Vlaanderen Wallonie

Deze maand eveneens in Plus Magazine:

- **Recht & geld:** pensioensparen, de groepsverzekering en de nieuwe fiscale regels
- **Toerisme:** Sydney, een van de aangenaamste steden ter wereld
- **Agenda:** tal van ideeën voor een leuke uitstap

14823

NU IN UW KRANTENWINKEL